

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 17ης Σεπτεμβρίου 2020 *

«Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Προώθηση της συμπαραγωγής ενέργειας – Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα ένα σύστημα στήριξης – Σύστημα στήριξης εγκαταστάσεων συμπαραγωγής μη υψηλής απόδοσης το οποίο παρατείνεται πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2010»

Στην υπόθεση C-92/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιταλία) με απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Φεβρουαρίου 2019, στο πλαίσιο της δίκης

Burgo Group SpA

κατά

Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

παρισταμένων των:

Ministero dello Sviluppo economico,

Autorità per l'Energia elettrica e il Gas,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. G. Xuereb, πρόεδρο τμήματος, T. von Danwitz και A. Kumin (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Hogan

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Burgo Group SpA, εκπροσωπούμενη από τον R. Montanaro και τις L. G. Ferrua Magliani και E. Assuntini, avvocati,
- η Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE, εκπροσωπούμενη από τους A. Police, A. Pugliese και P. R. Molea, avvocati,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον G. Palatiello, avvocato dello Stato,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον G. Gattinara καθώς και από τις D. Recchia, K. Talabér-Ritz και Y. G. Marinova,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/8/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για την προώθηση της συμπαραγωγής ενέργειας βάσει της ζήτησης για χρήσιμη θερμότητα στην εσωτερική αγορά ενέργειας και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 52, σ. 50), του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθώς και των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ενδίκων διαφορών μεταξύ της Burgo Group SpA και της Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE (εταιρίας διαχείρισεως υπηρεσιών ενέργειας, Ιταλία) σχετικά με την άρνηση της τελευταίας να υπαγάγει την Burgo Group σε σύστημα στήριξης το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων την απαλλαγή από την αγορά «πράσινων πιστοποιητικών».

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Η οδηγία 2004/8 εκδόθηκε στο πλαίσιο της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος βάσει του άρθρου 175, παράγραφος 1, ΕΚ.
- 4 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 2, 11, 15, 16, 24, 26 και 32 της οδηγίας αυτής έχουν ως εξής:
 - «(1) Οι δυνατότητες χρήσης της συμπαραγωγής προς εξοικονόμηση ενέργειας δεν αξιοποιούνται πλήρως στην Κοινότητα επί του παρόντος. Η προώθηση της υψηλής αποδοτικότητας συμπαραγωγής που βασίζεται στη ζήτηση για χρήσιμη θερμότητα αποτελεί κοινοτική προτεραιότητα με δεδομένα τα πιθανά οφέλη που απορρέουν από τη συμπαραγωγή όσον αφορά την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας, την αποφυγή απωλειών δικτύου και τη μείωση των εκπομπών αερίων, ιδίως εκείνων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου. Επιπλέον, η αποδοτική χρήση της ενέργειας μέσω της συμπαραγωγής μπορεί επίσης να συμβάλει θετικά στην ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού και στις ανταγωνιστικές συνθήκες που επικρατούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της. Είναι συνεπώς απαραίτητο να ληφθούν μέτρα καλύτερης αξιοποίησης των δυνατοτήτων στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς ενέργειας.
 - (2) Η οδηγία 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/EK – Δηλώσεις σχετικά με τις δραστηριότητες παροπλισμού και διαχείρισης των αποβλήτων (ΕΕ 2003, L 176, σ. 37),] θεσπίζει κοινούς κανόνες για την παραγωγή,

τη μεταφορά, τη διανομή και την προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας εντός της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Στο πλαίσιο αυτό, η ανάπτυξη της συμπαραγωγής συμβάλλει στη βελτίωση του ανταγωνισμού επίσης όσον αφορά τους νεοεισερχόμενους στην αγορά.

[...]

- (11) Η υψηλής αποδοτικότητας συμπαραγωγή ενέργειας ορίζεται στην παρούσα οδηγία από την εξοικονόμηση ενέργειας η οποία επιτυγχάνεται με τη συνδυασμένη παραγωγή αντί της χωριστής παραγωγής θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας. Η εξοικονόμηση ενέργειας που υπερβαίνει το 10 % πληροί τους όρους της “συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης”. Για να μεγιστοποιηθεί η εξοικονόμηση ενέργειας και να αποφευχθεί η απώλειά της, πρέπει να δοθεί μέγιστη προσοχή στις συνθήκες λειτουργίας των μονάδων συμπαραγωγής.

[...]

- (15) Γενικός στόχος της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να είναι η καθιέρωση εναρμονισμένης μεθόδου υπολογισμού της ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχεται από συμπαραγωγή και των κατευθυντήριων γραμμών που απαιτούνται για την εφαρμογή της, λαμβάνοντας υπόψη μεθοδολογίες όπως εκείνες που αναπτύσσονται επί του παρόντος από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης. Η μέθοδος θα πρέπει να είναι προσαρμόσιμη προκειμένου να λαμβάνει υπόψη την τεχνική πρόοδο. Η εφαρμογή των υπολογισμών των παραρτημάτων II και III σε μονάδες συμπαραγωγής πολύ μικρής κλίμακας θα μπορούσε, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, να βασίζεται σε τιμές που απορρέουν από μια διαδικασία ελέγχου τύπου πιστοποιημένη από αρμόδια ανεξάρτητη αρχή.
- (16) Οι ορισμοί της συμπαραγωγής και της συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης που χρησιμοποιούνται στην παρούσα οδηγία δεν προδικάζουν τη χρήση διαφορετικών ορισμών στην εθνική νομοθεσία, για σκοπούς άλλους από τους αναφερόμενους στην παρούσα οδηγία. [...]

[...]

- (24) Η κρατική στήριξη θα πρέπει να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του κοινοτικού πλαισίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, μεταξύ άλλων σε ό,τι αφορά τη μη σώρευση ενισχύσεων. Το εν λόγω πλαίσιο επιτρέπει, επί του παρόντος, ορισμένες κατηγορίες κρατικής στήριξης, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι τα μέτρα στήριξης ευνοούν την προστασία του περιβάλλοντος, επειδή η αποδοτικότητα της μετατροπής είναι ιδιαίτερα υψηλή, επειδή τα μέτρα θα συμβάλουν στη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης ή επειδή η παραγωγική διαδικασία θα είναι λιγότερο ζημιογόνος για το περιβάλλον. Η εν λόγω στήριξη θα καταστεί ενίοτε αναγκαία για την περαιτέρω αξιοποίηση των δυνατοτήτων συμπαραγωγής, ιδίως προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάγκη εσωπεριχειρησιακού καταλογισμού του εξωτερικού κόστους.

[...]

- (26) Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν διάφορους μηχανισμούς στήριξης της συμπαραγωγής σε εθνικό επίπεδο, στους οποίους περιλαμβάνονται ενισχύσεις επενδύσεων, φοροαπαλλαγές ή μειώσεις φόρων, πράσινα πιστοποιητικά και συστήματα άμεσης στήριξης των τιμών. Ένα σημαντικό μέσο επίτευξης του στόχου της παρούσας οδηγίας είναι η εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των μηχανισμών αυτών, έως ότου τεθεί σε λειτουργία εναρμονισμένο κοινοτικό πλαίσιο, προκειμένου να διατηρηθεί η εμπιστοσύνη των επενδυτών. Η Επιτροπή σκοπεύει να εποπτεύει την κατάσταση και να συντάσσει εκθέσεις σχετικά με την κτηθείσα εμπειρία από την εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων στήριξης.

[...]

- (32) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, όπως αυτές διατυπώνονται στο άρθρο 5 [ΕΚ], οι γενικές αρχές που παρέχουν ένα πλαίσιο για την προώθηση της συμπαραγωγής στην εσωτερική αγορά ενέργειας θα πρέπει να προσδιορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο, αλλά η αναλυτική εφαρμογή θα πρέπει να αφήνεται στα κράτη μέλη, επιτρέποντας με τον τρόπο αυτό σε κάθε κράτος μέλος να επιλέγει το καθεστώς που αρμόζει καλύτερα στις ιδιαίτερες συνθήκες του. Η παρούσα οδηγία περιορίζεται στα ελάχιστα απαιτούμενα για την επίτευξη των εν λόγω στόχων και δεν επεκτείνεται πέραν αυτού που είναι αναγκαίο προς τούτο.»
- 5 Κατά το άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας, αυτή «αποσκοπεί στην αύξηση της ενεργειακής απόδοσης και στη βελτίωση της ασφάλειας του εφοδιασμού μέσω της δημιουργίας ενός πλαισίου με το οποίο θα προωθηθεί και θα αναπτυχθεί η υψηλής απόδοσης συμπαραγωγή θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία θα βασίζεται στη ζήτηση για χρήσιμη θερμότητα και στην εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας στην εσωτερική αγορά ενέργειας, λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές ιδιαιτερότητες, ιδίως όσον αφορά τις κλιματικές και οικονομικές συνθήκες».
- 6 Το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/8 ορίζει ότι η οδηγία «εφαρμόζεται στη συμπαραγωγή όπως ορίζεται στο άρθρο 3 και στις τεχνολογίες συμπαραγωγής που αναφέρονται στο παράρτημα Ι».
- 7 Κατά το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμοί»:
- «Για το σκοπό της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- α) “συμπαραγωγή”: η ταυτόχρονη παραγωγή θερμικής και ηλεκτρικής ή/και μηχανικής ενέργειας στο πλαίσιο μιας μόνο διαδικασίας·
- [...]
- θ) “συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης”: η συμπαραγωγή που ανταποκρίνεται στα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙΙ·
- [...]»
- 8 Το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προγράμματα στήριξης», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:
- «Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η στήριξη της συμπαραγωγής –υπάρχουσες και μελλοντικές μονάδες– βασίζεται στη ζήτηση για χρήσιμη θερμότητα και την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων μείωσης της ενεργειακής ζήτησης μέσω άλλων οικονομικώς εφικτών ή περιβαλλοντικώς επωφελών μέτρων, όπως άλλα μέτρα αποτελεσματικής χρήσης της ενέργειας.»
- 9 Το άρθρο 12 της οδηγίας 2004/8, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εναλλακτικοί υπολογισμοί», προβλέπει στην παράγραφο 3 τα εξής:
- «Μέχρι τέλους 2010, τα κράτη μέλη μπορούν, χρησιμοποιώντας εναλλακτική μεθοδολογία, να χαρακτηρίσουν μια συμπαραγωγή ως συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης χωρίς να ελέγξουν κατά πόσον η συμπαραγωγή ανταποκρίνεται στα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙΙ στοιχείο α), εφόσον αποδεικνύεται σε εθνικό επίπεδο ότι η συμπαραγωγή που χαρακτηρίζεται με αυτή την εναλλακτική μεθοδολογία υπολογισμού πληροί κατά μέσον όρο τα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙΙ στοιχείο α).
- [...]»
- 10 Το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας αυτής, με τίτλο «Μεθοδολογία για τον προσδιορισμό της απόδοσης της διεργασίας συμπαραγωγής», διευκρινίζει στο στοιχείο α' ότι, για τον σκοπό της παρούσας οδηγίας, η συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης πρέπει να ανταποκρίνεται σε διάφορα κριτήρια, ιδίως το κριτήριο

κατά το οποίο «η παραγωγή συμπαραγωγής από μονάδες συμπαραγωγής εξασφαλίζει εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας, υπολογιζόμενη σύμφωνα με το στοιχείο β', τουλάχιστον 10 % συγκριτικά προς τις τιμές αναφοράς που αντιπροσωπεύουν τη χωριστή παραγωγή θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας».

Το ιταλικό δίκαιο

Το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 79/1999

- 11 Το decreto legislativo n. 79 – Attuazione della direttiva 96/92/CE recante norme comuni per il mercato interno dell'energia elettrica (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 79, για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 96/92/EK σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας), της 16ης Μαρτίου 1999 (GURI αριθ. 75, της 31ης Μαρτίου 1999), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης (στο εξής: νομοθετικό διάταγμα αριθ. 79/1999), προβλέπει στο άρθρο 2, παράγραφος 8, τα εξής:

«Συμπαραγωγή είναι η συνδυασμένη παραγωγή ηλεκτρικής και θερμικής ενέργειας υπό τους όρους που καθορίζει η [Autorità per l'Energia elettrica e il Gas (Αρχή για την ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο, Ιταλία) (στο εξής: AEEG)], η οποία εξασφαλίζει σημαντική εξοικονόμηση ενέργειας σε σχέση με τη χωριστή παραγωγή.»

- 12 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εν λόγω νομοθετικού διατάγματος:

«Η [AEEG] καθορίζει τους όρους που μπορούν να διασφαλίσουν σε όλους τους χρήστες του δικτύου την ελευθερία προσβάσεως υπό τους ίδιους όρους, την αμεροληψία και την ουδετερότητα της υπηρεσίας μεταφοράς και κατανομής φορτίων. Κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, η Αρχή επιδιώκει τον σκοπό της κατά το δυνατόν αποτελεσματικότερης χρήσεως της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας ή, εν πάση περιπτώσει, της εισφερόμενης στο εθνικό δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, σύμφωνα με τους τεχνικούς περιορισμούς του δικτύου αυτού. Επιπλέον, η Αρχή προβλέπει την υποχρέωση να χρησιμοποιείται κατά προτεραιότητα η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται με συμπαραγωγή.»

- 13 Το άρθρο 11 του εν λόγω νομοθετικού διατάγματος ορίζει τα εξής:

«1. Για τη στήριξη της χρήσεως ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την εξοικονόμηση ενέργειας, τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και τη χρήση των εθνικών ενεργειακών πόρων, από το 2001, οι εισαγωγείς και οι υπεύθυνοι για τις εγκαταστάσεις οι οποίοι κάθε έτος εισάγουν ή παράγουν ηλεκτρική ενέργεια από μη ανανεώσιμες πηγές ενέργειας υποχρεούνται να εισφέρουν στο εθνικό δίκτυο, εντός του επομένου έτους, ποσόστωση πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας προερχόμενη από εγκαταστάσεις που έχουν τεθεί σε λειτουργία ή έχουν αυξήσει την παραγωγή τους, εντός των ορίων των πρόσθετων παραγωγικών δυνατοτήτων, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος.

2. Η υποχρέωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ισχύει για τις εισαγωγές και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, εξαιρουμένης της συμπαραγωγής, της ίδιας κατανάλωσης του σταθμού παραγωγής και των εξαγωγών, που υπερβαίνουν τις 100 GWh· η ποσόστωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ορίζεται αρχικά στο 2 % της ενέργειας αυτής που υπερβαίνει τις 100 GWh.

3. Τα ίδια πρόσωπα μπορούν επίσης να εκπληρώσουν αυτή την υποχρέωση αγοράζοντας, εν όλω ή εν μέρει, την αντίστοιχη ποσόστωση ή τα συναφή δικαιώματα από άλλους παραγωγούς, υπό την προϋπόθεση ότι θα εισφέρουν την παραγόμενη από ανανεώσιμες πηγές ενέργεια στο εθνικό δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας ή στον διαχειριστή του εθνικού δικτύου μεταφοράς. [...]

4. Ο διαχειριστής του εθνικού δικτύου μεταφοράς διασφαλίζει την προτεραιότητα της ηλεκτρικής ενέργειας η οποία παράγεται από εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν, κατά σειρά, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, συστήματα συμπαραγωγής, βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων που καθορίζονται από την [AEEG], και εθνικές πηγές πρωτογενούς ενέργειας καυσίμου σε ετήσια ποσόστωση η οποία δεν υπερβαίνει 15 % της συνολικής πρωτογενούς ενέργειας που είναι αναγκαία για την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνεται.

[...]»

- 14 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι ο μηχανισμός στήριξης που προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1 έως 4, του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 79/1999 καταργήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2016, για τις εγκαταστάσεις συμπαραγωγής πλην των εγκαταστάσεων υψηλής απόδοσης, με το άρθρο 25 του decreto legislativo n. 28 – Attuazione della direttiva 2009/28/CE sulla promozione dell'uso dell'energia da fonti rinnovabili, recante modifica e successiva abrogazione delle direttive 2001/77/CE e 2003/30/CE (νομοθετικού διατάγματος αριθ. 28 για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2009/28/EK σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/EK και 2003/30/EK), της 3ης Μαρτίου 2011 (τακτικό συμπλήρωμα στην GURI αριθ. 71, της 28ης Μαρτίου 2011).
- 15 Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι το decreto legislativo n. 102 – Attuazione della direttiva 2012/27/UE sull'efficienza energetica, che modifica le direttive 2009/125/CE e 2010/30/UE e abroga le direttive 2004/8/CE e 2006/32/CE (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 102 για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2012/27/EE για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/EK και 2010/30/EE και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/EK και 2006/32/EK), της 4ης Ιουλίου 2014 (GURI αριθ. 165, της 18ης Ιουλίου 2014), επέσπευσε την ημερομηνία καταργήσεως του εν λόγω μηχανισμού στήριξης, ορίζοντάς την στις 19 Ιουλίου 2014.

Η υπ' αριθ. 42/02 απόφαση της AEEG

- 16 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 8, του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 79/1999, η AEEG καθόρισε, με την απόφαση υπ' αριθ. 42/02, της 19ης Μαρτίου 2002, τις ελάχιστες προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για τον χαρακτηρισμό μιας εγκαταστάσεως παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ως εγκαταστάσεως «συμπαραγωγής».

Το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 20/2007

- 17 Το decreto legislativo n. 20 – Attuazione della direttiva 2004/8/CE sulla promozione della cogenerazione basata su una domanda di calore utile nel mercato interno dell'energia, nonché modifica alla direttiva 92/42/CEE (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 20, για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2004/8), της 8ης Φεβρουαρίου 2007 (GURI αριθ. 54, της 6ης Μαρτίου 2007), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης (στο εξής: νομοθετικό διάταγμα αριθ. 20/2007), ορίζει στο άρθρο 3, παράγραφος 1, τα εξής:

«Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ως συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης θεωρείται η συμπαραγωγή που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 2, παράγραφος 8, του νομοθετικού διατάγματος [79/1999].»

- 18 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 20/2007 ορίζει τα εξής:

«Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η στήριξη της συμπαραγωγής βασίζεται στη ζήτηση για χρήσιμη θερμότητα και συγχρόνως στην εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας, η συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 3, του άρθρου 4, παράγραφος 2, και

του άρθρου 11, παράγραφοι 2 και 4, του νομοθετικού διατάγματος [αριθ. 79/1999]. Στη συμπαράγωγή υψηλής απόδοσης ισχύουν τα πλεονεκτήματα που απορρέουν από την εφαρμογή των μέτρων για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος [79/1999] και του άρθρου 16, παράγραφος 4, του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 164 της 23ης Μαΐου 2000.»

- 19 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι το παράρτημα III του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 20/2007 μετέφερε στην ιταλική έννομη τάξη το παράρτημα III της οδηγίας 2004/8.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 20 Η Burgo Group διαθέτει στην Ιταλία πλείονες μονάδες συμπαράγωγής, οι οποίες παράγουν συγχρόνως ηλεκτρική ενέργεια και χρήσιμη θερμότητα. Η εταιρία αυτή ζήτησε από την GSE να την απαλλάξει από την προβλεπόμενη στο εθνικό δίκαιο υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών, όσον αφορά τα έτη 2011 έως 2013, για τις εγκαταστάσεις συμπαράγωγής.
- 21 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις είχαν τύχει τέτοιας απαλλαγής έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, κατ' εφαρμογήν της υπ' αριθ. 42/02 αποφάσεως που είχε εκδώσει η ΑΕΕΓ.
- 22 Καθεμία από τις αιτήσεις απαλλαγής από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών που υπέβαλε η Burgo Group προς την GSE για τα έτη 2011 έως 2013 απορρίφθηκε από την GSE, με την αιτιολογία ότι η ισχύουσα εθνική νομοθεσία, ήτοι το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 20/2007, με το οποίο μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο η οδηγία 2004/8, προβλέπει ότι, από 1ης Ιανουαρίου 2011, μόνον οι μονάδες συμπαράγωγής που πληρούν τα κριτήρια του παραρτήματος III του εν λόγω διατάγματος, το οποίο μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το παράρτημα III της ως άνω οδηγίας, μπορούν να τύχουν των προβλεπόμενων από το εθνικό δίκαιο πλεονεκτημάτων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η απαλλαγή από την αγορά πράσινων πιστοποιητικών. Οι μονάδες συμπαράγωγής, ωστόσο, που ανήκουν στην Burgo Group δεν πληρούν τα κριτήρια αυτά, για τον λόγο ότι δεν έχουν τα χαρακτηριστικά των εγκαταστάσεων υψηλής απόδοσης.
- 23 Η Burgo Group άσκησε διάφορες προσφυγές ακυρώσεως κατά των απορριπτικών αυτών αποφάσεων ενώπιον του Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (περιφερειακού διοικητικού δικαστηρίου Λατίου, Ιταλία), οι οποίες απορρίφθηκαν όλες με αποφάσεις εκδοθείσες το 2015.
- 24 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι, με τις αποφάσεις αυτές, το Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο Λατίου) έκρινε, κατ' ουσίαν, πρώτον, ότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/8 και σύμφωνα με το εθνικό μέτρο για τη μεταφορά της διατάξεως αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη, από 1ης Ιανουαρίου 2011, μόνον οι μονάδες συμπαράγωγής υψηλής απόδοσης οι οποίες πληρούν τα κριτήρια ενεργειακής απόδοσης του παραρτήματος III της οδηγίας ή κατέστησαν σύμφωνες με τα κριτήρια αυτά μπορούσαν να τύχουν των πλεονεκτημάτων που προβλέπει το εθνικό δίκαιο και, ειδικότερα, της απαλλαγής από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, δεύτερον, ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι από το εν λόγω άρθρο 12, παράγραφος 3, καθώς και από το εθνικό μέτρο για τη μεταφορά του στην εσωτερική έννομη τάξη προέκυπτε επίσης ότι, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, τα κράτη μέλη είχαν τη δυνατότητα να υιοθετήσουν διαφορετική μεθοδολογία για τον χαρακτηρισμό της συμπαράγωγής υψηλής απόδοσης, υπό την προϋπόθεση να έχει αποδειχθεί ότι η μεθοδολογία αυτή αντιστοιχούσε, κατά μέσον όρο, στα κριτήρια του εν λόγω παραρτήματος III.
- 25 Ως εκ τούτου, η υπ' αριθ. 42/02 απόφαση της ΑΕΕΓ προβλέπει μια τέτοια εναλλακτική μεθοδολογία για τον χαρακτηρισμό της συμπαράγωγής υψηλής απόδοσης, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/8, καθώς και με το εθνικό δίκαιο για τη μεταφορά του άρθρου αυτού στην εσωτερική έννομη τάξη, μπορεί να εφαρμοστεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Εξάλλου, τυχόν αντίθετη ερμηνεία, πρώτον, θα καθιστούσε κενή περιεχομένου την καταληκτική ημερομηνία

που αναγράφεται στη διάταξη αυτή, ήτοι την 31η Δεκεμβρίου 2010, δεύτερον, θα εκμηδένιζε τη σημασία των κριτηρίων του παραρτήματος III της οδηγίας αυτής και, τρίτον, θα καθιστούσε μάταιη την τεχνολογική και οικονομική προσπάθεια των προσώπων που προέβησαν σε επενδύσεις για την προσαρμογή των εγκαταστάσεων συμπαραγωγής, προκειμένου να τις καταστήσουν σύμφωνες με τα κριτήρια ενεργειακής απόδοσης που προβλέπονται στο εν λόγω παράρτημα.

- 26 Η Burgo Group, θεωρώντας ότι το Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο Λατίου) υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία και κατά την εφαρμογή, ειδικότερα, της οδηγίας 2004/8, άσκησε αναίρεση κατά των εν λόγω αποφάσεων ενώπιον του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας, Ιταλία).
- 27 Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η Burgo Group υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι κακώς το Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο Λατίου) δεν έλαβε υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, IBV & Cie (C-195/12, EU:C:2013:598), με την οποία το Δικαστήριο εφάρμοσε το εθνικό σύστημα στήριξης το οποίο αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη όχι μόνο στις μονάδες συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης αλλά σε όλες τις μονάδες συμπαραγωγής. Επιπλέον, κατά την ως άνω εταιρία, το εθνικό δίκαιο επιτρέπει την εφαρμογή των πλεονεκτημάτων και, ειδικότερα, της απαλλαγής από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών, στις εταιρίες που εκμεταλλεύονται εγκαταστάσεις συμπαραγωγής μη υψηλής απόδοσης, τούτο δε ακόμη και μετά τον Δεκέμβριο του 2010. Επομένως, το άρθρο 11 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 79/1999, το οποίο προβλέπει, ειδικότερα, την απαλλαγή από την αγορά πράσινων πιστοποιητικών για τις μονάδες συμπαραγωγής, καταργήθηκε μόνον από τις 19 Ιουλίου 2014.
- 28 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Αντιτίθεται η οδηγία [2004/8] (ιδίως το άρθρο 12 αυτής) στην ερμηνεία των άρθρων 3 και 6 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 20/2007 υπό την έννοια ότι επιτρέπουν την αναγνώριση των πλεονεκτημάτων που προβλέπονται στο νομοθετικό διάταγμα αριθ. 79/1999 [ειδικότερα, των προβλεπόμενων στο άρθρο 11 και στην υπ' αριθ. 42/02 απόφαση της ΑΕΕΓ διά της οποίας τέθηκε σε εφαρμογή η ανωτέρω διάταξη], και υπέρ εγκαταστάσεων συμπαραγωγής μη υψηλής αποδόσεως ακόμη και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 107 ΣΛΕΕ στην ερμηνεία των άρθρων 3 και 6 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 20/2007 υπό την έννοια που διαλαμβάνεται στο πρώτο ερώτημα, στο μέτρο που οι εν λόγω διατάξεις, όπως ερμηνεύονται, ενδέχεται να προβλέπουν “κρατική ενίσχυση” και, ως εκ τούτου, να είναι αντίθετες προς την αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού;
- 3) Σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο πρώτο και το δεύτερο ερώτημα και λαμβάνοντας υπόψη όσα ρητώς προβάλλει η [Burgo Group], είναι συμβατή με τις αρχές του δικαίου [της Ένωσης] περί ίσης μεταχειρίσεως και απαγορεύσεως των διακρίσεων εθνική διάταξη που επιτρέπει τη συνέχιση της αναγνώρισεως των καθεστώτων στηρίξεως υπέρ εγκαταστάσεων συμπαραγωγής μη [υψηλής αποδόσεως] έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015· αυτή θα μπορούσε να είναι η ερμηνεία της ιταλικής εσωτερικής νομοθεσίας υπό το πρίσμα του άρθρου 25, παράγραφος 11, στοιχείο c, σημείο 1, του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 28/2011, που καταργεί τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 11 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 79/1999 από την 1η Ιανουαρίου 2016, και πλέον από τις 19 Ιουλίου 2014 (δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 15, του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 102/2014);»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 29 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/8 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία εγκαταστάσεις συμπαραγωγής που δεν χαρακτηρίζονται ως εγκαταστάσεις υψηλής απόδοσης, κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας, επιτρέπεται να συνεχίσουν να υπάγονται, ακόμη και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010, σε σύστημα στήριξης της συμπαραγωγής δυνάμει του οποίου, ως εκ τούτου, οι εγκαταστάσεις αυτές απαλλάσσονται, μεταξύ άλλων, από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών.
- 30 Επισημαίνεται ότι τα συστήματα στήριξης της συμπαραγωγής που μπορούν να θεσπιστούν σε εθνικό επίπεδο δεν διέπονται από το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/8 αλλά από το άρθρο 7 αυτής.
- 31 Το Δικαστήριο ερμήνευσε το άρθρο 7 της οδηγίας 2004/8 υπό την έννοια ότι το πεδίο εφαρμογής του δεν περιορίζεται στις μονάδες συμπαραγωγής που χαρακτηρίζονται ως μονάδες υψηλής απόδοσης κατά την έννοια της οδηγίας αυτής. Διευκρίνισε ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν θέλησε να περιορίσει το εν λόγω πεδίο εφαρμογής στη συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο θ', της εν λόγω οδηγίας και επισήμανε ότι το άρθρο 2 της ίδιας οδηγίας, το οποίο, όπως προκύπτει από τον τίτλο του, έχει ως σκοπό να καθορίσει το «Πεδίο εφαρμογής» της, υπογραμμίζει ότι η οδηγία αυτή έχει εφαρμογή στη «συμπαραγωγή όπως ορίζεται στο άρθρο 3» και ότι ο νομοθέτης της Ένωσης προνόησε για τον ορισμό των εννοιών «συμπαραγωγή» και «συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης» στο πλαίσιο της οδηγίας 2004/8 (πρβλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, IBV & Cie, C-195/12, EU:C:2013:598, σκέψεις 36 και 37).
- 32 Δεδομένου ότι το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7 της οδηγίας 2004/8 σχετικά με τα συστήματα στήριξης σε εθνικό επίπεδο δεν περιορίζεται στη συμπαραγωγή «υψηλής απόδοσης» (πρβλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, IBV & Cie, C-195/12, EU:C:2013:598, σκέψη 38), τα κράτη μέλη δύνανται, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο αυτό, να θεσπίζουν συστήματα στήριξης εγκαταστάσεων συμπαραγωγής μη υψηλής απόδοσης.
- 33 Το δε άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας, το οποίο παρέχει στα κράτη μέλη, «μέχρι τέλους 2010», τη δυνατότητα να χαρακτηρίζουν, βάσει των δικών τους κριτηρίων, «μια συμπαραγωγή ως συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης», δεν ασκεί επιρροή στην ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 7.
- 34 Πράγματι, μολονότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/8 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, να χαρακτηρίζουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μια συμπαραγωγή ως συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης χρησιμοποιώντας εναλλακτική μεθοδολογία υπολογισμού σε σχέση με εκείνη η οποία προβλέπεται στο παράρτημα ΙΙΙ, σημείο α', της εν λόγω οδηγίας, εντούτοις η εν λόγω διάταξη δεν επηρεάζει τη δυνατότητα των κρατών μελών να προβλέπουν συστήματα στήριξης υπέρ της συμπαραγωγής μη υψηλής απόδοσης ή συστήματα στήριξης κοινά για τις δύο αυτές μορφές συμπαραγωγής.
- 35 Επομένως, η εν λόγω παράγραφος δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν, ακόμη και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010, μηχανισμούς στήριξης της συμπαραγωγής, όπως η απαλλαγή από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών, υπέρ της συμπαραγωγής μη υψηλής απόδοσης.
- 36 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/8 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία εγκαταστάσεις συμπαραγωγής που δεν χαρακτηρίζονται ως εγκαταστάσεις υψηλής απόδοσης, κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας, επιτρέπεται να συνεχίσουν να υπάγονται, ακόμη και

μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010, σε σύστημα στήριξης της συμπαραγωγής δυνάμει του οποίου, ως εκ τούτου, οι εγκαταστάσεις αυτές απαλλάσσονται, μεταξύ άλλων, από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών.

Επί του δεύτερου και του τρίτου ερωτήματος

- 37 Με το δεύτερο και το τρίτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 107 ΣΛΕΕ και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία εγκαταστάσεις συμπαραγωγής που δεν χαρακτηρίζονται ως εγκαταστάσεις υψηλής απόδοσης, κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, επιτρέπεται να συνεχίσουν να υπάγονται, ακόμη και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010, σε σύστημα στήριξης της συμπαραγωγής δυνάμει του οποίου, ως εκ τούτου, οι εγκαταστάσεις αυτές απαλλάσσονται, μεταξύ άλλων, από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών.
- 38 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου το Δικαστήριο να είναι σε θέση να προβεί σε χρήσιμη για το εθνικό δικαστήριο ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το άρθρο 94, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου απαιτεί η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως να περιέχει έκθεση των λόγων που οδήγησαν το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει ερωτήματα ως προς την ερμηνεία ή το κύρος ορισμένων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, καθώς και της σχέσεως που κατά τη γνώμη του υφίσταται μεταξύ των διατάξεων αυτών και της εφαρμοστέας στη διαφορά της κύριας δίκης εθνικής νομοθεσίας.
- 39 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της καθιερούμενης με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και το οποίο φέρει την ευθύνη της εκδοθησομένης δικαστικής αποφάσεως να αξιολογήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και το αν τα ερωτήματα που υποβάλλει στο Δικαστήριο είναι λυσιτελή. Ως εκ τούτου, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο υποχρεούται, καταρχήν, να αποφανθεί (απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2018, Minister for Justice and Equality και Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 40 Συνεπώς, τα ερωτήματα που αφορούν το δίκαιο της Ένωσης θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί προδικαστικού ερωτήματος που έχει υποβάλει εθνικό δικαστήριο μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή, ακόμη, όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί (απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2018, Minister for Justice and Equality και Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Όσον αφορά το δεύτερο και το τρίτο ερώτημα, όμως, η απόφαση περί παραπομπής δεν πληροί τις προϋποθέσεις παραδεκτού που μνημονεύονται στις σκέψεις 38 έως 40 της παρούσας αποφάσεως.
- 42 Συγκεκριμένα, πρώτον, από την απόφαση αυτή δεν προκύπτουν οι λόγοι για τους οποίους το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς τη συμβατότητα της επίμαχης στην κύρια δίκη νομοθεσίας με το άρθρο 107 ΣΛΕΕ. Ασφαλώς, τέτοια συστήματα στήριξης θα μπορούσαν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως. Εντούτοις, αφενός, η απόφαση περί παραπομπής δεν διευκρινίζει τις προϋποθέσεις εφαρμογής των συστημάτων αυτών και, ειδικότερα, τα στοιχεία που θα καθιστούσαν δυνατό τον χαρακτηρισμό τους ως κρατικών

ενισχύσεων, κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ. Αφετέρου, το αιτούν δικαστήριο δεν διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους, για την επίλυση της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του, είναι αναγκαία η ερμηνεία του άρθρου 107 ΣΛΕΕ από το Δικαστήριο.

- 43 Δεύτερον, από την απόφαση αυτή ωσαύτως δεν προκύπτουν οι λόγοι για τους οποίους οι αρχές του δικαίου της Ένωσης περί ίσης μεταχειρίσεως και απαγορεύσεως των διακρίσεων θα μπορούσαν να αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει τη συνέχιση της εφαρμογής των συστημάτων στήριξης όσον αφορά τη συμπαραγωγή μη υψηλής απόδοσης έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015. Πράγματι, το αιτούν δικαστήριο δεν εκθέτει τους λόγους για τους οποίους διερωτάται ως προς τη συμβατότητα της επίμαχης νομοθεσίας με τις ως άνω αρχές, αλλά περιορίζεται στην παράθεση των αιτημάτων των διαδίκων της κύριας δίκης επί του σημείου αυτού.
- 44 Δεδομένου ότι το Δικαστήριο δεν έχει στη διάθεσή του τα αναγκαία στοιχεία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα, τα ερωτήματα αυτά πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 45 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για την προώθηση της συμπαραγωγής ενέργειας βάσει της ζήτησης για χρήσιμη θερμότητα στην εσωτερική αγορά ενέργειας και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία εγκαταστάσεις συμπαραγωγής που δεν χαρακτηρίζονται ως εγκαταστάσεις υψηλής απόδοσης, κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας, επιτρέπεται να συνεχίσουν να υπάγονται, ακόμη και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010, σε σύστημα στήριξης της συμπαραγωγής δυνάμει του οποίου, ως εκ τούτου, οι εγκαταστάσεις αυτές απαλλάσσονται, μεταξύ άλλων, από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών.

(υπογραφές)